

VYRIAUSYBĖS ATSTOVO KLAIPĖDOS APSKRITYJE TARNYBA

Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos
direktoriui Aloyzui Každalevičiui

Kopija
Klaipėdos miesto savivaldybės merui
Rimantui Taraškevičiui

TEIKIMAS

DĖL KLAIPĖDOS MIESTO VALDYBOS 1998-07-02 SPRENDIMO NR.386 „DĖL AUTOMOBILIŲ STOVĖJIMO AIKŠTELIŲ ARBA VIETŲ ĮRENGIMO KLAIPĖDOS MIESTE TVARKOS PATVIRTINIMO“ PANAIKINIMO

2009-11-24 Nr.(5.1)-TR-214
Klaipėda

Vykdydama Klaipėdos miesto savivaldybės administracinę priežiūrą, nustaciau, kad Klaipėdos miesto valdyba yra priėmusi 1998-07-02 sprendimą Nr.386 „Dėl automobilių stovėjimo aikštelių arba vietų įrengimo Klaipėdos mieste tvarkos patvirtinimo“ (toliau – Valdybos sprendimas).

Minėtu Valdybos sprendimu yra reglamentuojama tam tikrų statinių – automobilių stovėjimo aikštelių arba vietų, statyba (įrengimas) Klaipėdos miestui priklausančiuose sklypuose.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad statybos teisinis reglamentavimas yra viešosios teisės sritis. Viešojoje teisėje veikiančios įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principai lemia tai, kad visi viešojo administravimo subjektai, tarp jų ir savivaldybės institucijos, turi tik tokius įgalinimus, kurie jiems yra suteikti konkrečiomis teisės aktų nuostatomis, o plečiamas institucijų kompetencijos aiškinimas yra negalimas.

Tokios institucijos, vykdydamos įstatymais joms priskirtą veiklą, privalo veikti tik taip kaip numato teisės aktai, priešingu atveju būtų pažeistas viešojo administravimo subjektui taikytinas bendrojo draudimo principas – veikti taip kaip nėra leidžiama (2009-03-25 nutartis administracinėje byloje Nr.A⁵⁵⁶-383/2009; 2009-04-01 išplėstinės teisėjų kolegijos nutartis administracinėje byloje Nr.A⁵⁰²-72/2009).

Valdybos sprendimu reglamentuojama tam tikrų statinių statyba, nepaisant to, kad nei Lietuvos Respublikos vietos savivaldos, nei Lietuvos Respublikos statybos įstatymai bei kiti šiuo metu galiojantys teisės aktai statybos teisinio reglamentavimo nepriskiria savivaldybių kompetencijai.

Pažymėtina tai, kad statinių statybą reglamentuoja Lietuvos Respublikos statybos įstatymas, normatyviniai statybos techniniai dokumentai (Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 1 straipsnis, 2 straipsnio 54 punktą). Statybos valstybinį valdymą vykdo Vyriausybė ir Aplinkos ministerija (Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 26 straipsnis, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998-09-22 nutarimu Nr.1138 patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos nuostatų 1 punktą (2008-04-09 nutarimo Nr. 336 redakcija)).

Įvertinus išdėstytas aplinkybes, darytina išvada, kad Valdybos sprendimas prieštarauja:

1. Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 4 straipsnio 6 punkte nustatytam savivaldybės veiklos ir savivaldybės institucijų priimamų sprendimų teisėtumo principui. Šis principas, be kita ko, reikalauja, kad savivaldybių sprendimai atitiktų įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimus.

2. Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 1 punktu, įtvirtinančiam įstatymo viršenybės principą. Šis principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektų, tarp jų ir savivaldybės institucijų, įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą turi būti nustatyti teisės aktuose.

3. Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 4 punktu, nustatančiam nepiktnaudžiavimo valdžia principą. Šio principo pažeidimas pasireiškia, be kita ko, tuo, kad savivaldybės institucijoms draudžiama atlikti viešojo administravimo funkcijas neturint šio įstatymo nustatyta tvarka suteiktų viešojo administravimo įgaliojimų.

Pažymėtina tai, kad Valdybos sprendimu sprendžiamus automobilių aikštelių arba vietų statybos klausimus šiuo metu reglamentuoja Lietuvos Respublikos statybos įstatymas, normatyviniai statybos techniniai dokumentai, o statybos valstybinį valdymą vykdo Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija.

Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad savivaldybės institucijos (taryba ir savivaldybės vykdomoji institucija) neturi įstatymu suteiktų tokių įgaliojimų kaip leisti asmenims savo lėšomis laisvoje valstybinėje žemėje, savivaldybės patikėjimo teise arba nuosavybės teise valdomoje žemėje, dėl kurios nesudarytos panaudos sutartys, statyti automobilių stovėjimo aikšteles arba vietas; reglamentuoti kito asmens lėšomis pastatyto nekilnojamojo turto, kuris turėtų būti teisiškai registruojamas, teisinės padėties bei to turto paėmimo visuomenės poreikiams tvarkos.

Įvertinusi išdėstytas aplinkybes ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punktu, s i ū l a u :

1. Per savaitę nuo teikimo gavimo dienos svarstyti Klaipėdos miesto valdybos 1998-07-02 sprendimo Nr.386 „Dėl automobilių stovėjimo aikštelių arba vietų įrengimo Klaipėdos mieste tvarkos patvirtinimo“ panaikinimo klausimą.

2. Apie priimtą sprendimą pranešti Vyriausybės atstovui per 10 dienų nuo sprendimo priėmimo dienos.

Teikimas teikiamas savivaldybės Administracijos direktoriui įvertinus Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 3, 5, 6, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 28, 29, 30, 31, 33, 49, 50 straipsnių pakeitimo ir 19 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo nuostatas. Šio įstatymo 1 straipsniu buvo nustatyta, kad savivaldybės institucijos yra dvi: atstovaujamoji – savivaldybės taryba, ir vykdomoji – savivaldybės administracijos direktorius, o 21 straipsnio 2 dalyje buvo įtvirtinta nuostata, jog, įsigaliojus šiam Įstatymui, visus savivaldybės valdybai bei merui kitų įstatymų priskirtus vykdomuosius įgaliojimus iki tų įstatymų pakeitimo įgyvendina savivaldybės administracijos direktorius.

Atkreipiu Mero dėmesį į tai, kad pagal Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 4 straipsnio 8 dalį, meras artimiausiame savivaldybės tarybos posėdyje su šiuo reikalavimu turi supažindinti tarybos narius.

Vyriausybės atstovė

Kristina Vintilaite